

- 5) Czy art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 1 i 3 oraz art. 19 ust. 1 drugi akapit TUE w związku z art. 47 ust. 1 i 2 KPP i z art. 267 akapit trzeci TFUE oraz art. 38 KPP i art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że jest sądem niezawisłym i bezstronnym oraz mającym odpowiednie kwalifikacje w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, organ, w którym zasiada osoba powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego po raz pierwszy lub kolejny (do sądu wyższej instancji) wyłoniona jako kandydat przedstawiony do powołania na ten urząd w postępowaniu przed organem oceniającym kandydatów (Krajową Radą Sądownictwa), jeżeli postępowanie to nie spełniało kryteriów jawności oraz transparentności reguł wyboru kandydatów, co mogłoby podważyć zaufanie, jakie sądownictwo powinno budzić w społeczeństwie demokratycznym?
- 6) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w związku z art. 47 ust. 1 i 2 KPP, a także z art. 267 akapit trzeci TFUE oraz art. 38 KPP i art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego Unii Europejskiej (Sąd Najwyższy) dla zapewnienia skutecznej ochrony sądowej jako środka mającego na celu zapobieganie stałemu stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami, obowiązany jest dokonać z urzędu na każdym etapie postępowania oceny, czy:
- a) spełnia kryteria niezawisłego i bezstronnego oraz mającego odpowiednie kwalifikacje w rozumieniu prawa Unii Europejskiej sąd, o którym mowa w punkcie 1 oraz w punkcie 4, bez względu na wpływ oceny kryteriów wskazanych w tych punktach na treść rozstrzygnięcia w zakresie stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunku umownego, a ponadto,
- b) postępowanie przed sądem, o którym mowa w punkcie 1 oraz w punkcie 4, jest ważne?
- 7) Czy art. 2, art. 6 ust. 1 i 3 oraz art. 19 ust. 1 drugi akapit TUE w związku z art. 47 ust. 1 i 2 KPP i z art. 267 akapit trzeci TFUE oraz z art. 38 KPP i art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że na przeszkodzie stwierdzeniu braku niezależności sądu lub niezawisłości sędziego w nim zasiadającego z powodu okoliczności, o których mowa w punktach 1-5, zgodnie z prawem Unii Europejskiej, mogą stać przepisy konstytucyjne państwa członkowskiego Unii Europejskiej dotyczące ustroju sądów lub powoływania sędziów uniemożliwiające ocenę skuteczności powołania sędziego?

(¹) Dz. U 1993, L 095, s. 29

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederalnden (Niderlandy) w dniu 11 marca 2020 r. – European Pallet Association eV / PHZ BV

(Sprawa C-133/20)

(2020/C 209/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederalnden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek zaskarżenia: European Pallet Association eV

Druga strona postępowania: PHZ BV

Pytania prejudycjalne

1. (a) Czy dla możliwości skutecznego powołania się na art. 13 ust. 2 WZT (¹) konieczne jest, aby dalszy obrót danymi towarami oznaczonymi znakiem towarowym naruszał jedną lub więcej funkcji znaku towarowego [funkcję wskazania pochodzenia, funkcję zagwarantowania jakości, jak również funkcję komunikacyjną, inwestycyjną lub reklamową]?

- (b) Jeżeli na pytanie 1(a) zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy oprócz istnienia „prawnie uzasadnionych powodów” jest to dodatkowy wymóg, który musi być spełniony?
- (c) Czy dla możliwości skutecznego powołania się na art. 13 ust. 2 WZT wystarczające jest, aby naruszenie dotyczyło jednej czy więcej niż jednej funkcji znaku towarowego, o których mowa w pytaniu 1(a)?
2. (a) Czy można w sposób ogólny powiedzieć, że właściciel znaku towarowego może, powołując się na art. 13 ust. 2 WZT, sprzeciwić się dalszemu obrotowi towarami oznaczonymi jego znakiem, jeżeli towary te są naprawiane przez podmiot inny niż właściciel znaku towarowego i podmiot, którym udzielił on na to zgody?
- (b) Jeżeli na pytanie 2(a) zostanie udzielona odpowiedź przecząca, to czy istnienie – po dokonaniu przez osobę trzecią naprawy towarów wprowadzonych do obrotu przez lub za zgodą właściciela znaku towarowego – „prawnie uzasadnionych powodów” w rozumieniu art. 13 ust. 2 WZT jest uzależnione od rodzaju towarów lub dokonanych napraw [...] lub od innych okoliczności, takich jak szczególne okoliczności niniejszego przypadku [...]?
3. (a) Czy sprzeciw właściciela znaku towarowego wobec dalszego obrotu towarami naprawionymi przez osobę trzecią, o którym mowa w art. 13 ust. 2 WZT, jest wykluczony, jeżeli znak towarowy jest używany w taki sposób, iż nie może sprawić wrażenia, że między właścicielem znaku towarowego (lub jego licencjodawcami) a osobą wprowadzającą towary do obrotu istnieją powiązania gospodarcze, na przykład jeżeli na skutek usunięcia znaku towarowego i/lub wprowadzenia dodatkowego oznakowania staje się jasne, że naprawa nie została dokonana przez właściciela znaku towarowego, ani jego licencjodawcę, ani za zgodą właściciela znaku towarowego, ani jego licencjodawcy?
- (b) Czy ma przy tym znaczenie kwestia, czy znak towarowy da się usunąć w prosty sposób, bez uszczerbku dla właściwości technicznych lub użyteczności towarów?
4. Czy dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania znaczenie ma, że dotyczą one znaku wspólnego w rozumieniu WZT, a jeżeli tak, to jakim zakresie?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 2009, L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 12 marca 2020 r. – JS / Câmara Municipal de Gondomar

(Sprawa C-135/20)

(2020/C 209/19)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: JS

Druga strona postępowania: Câmara Municipal de Gondomar

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności klauzulę 5 porozumienia ramowego stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, które całkowicie zabrania przekształcania umów o pracę na czas określony zawartych przez osoby prawne prawa publicznego w umowy o pracę na czas nieokreślony?